

100

DE VICTOR HUGO

(Suite)

« Ici il s'interrompit, la plume tomba de ses doigts, il lui vint un de ces sanglots désespérés qui montaient par moments des profondeurs de son être, le pauvre homme prit sa tête dans ses deux mains et songea.

— Oh ! s'écrie-t-il en dedans de lui-même (cris inévitables, entendus de Dieu seul), c'est fini. Je ne la verrai plus ! C'est un sourire qui a passé sur moi. Je vais entrer dans la nuit sans même la revoir. Oh ! une minute un instant, entendez sa voix, toucher sa robe, la regarder, c'e, l'ange ! et puis mourir ! Ce n'est rien de mourir, ce n'est que mourir ! C'est de mourir sans la voir. Elle me sourirait, elle me dirait un mo'. Est-ce que cela f-rail du mal à quelqu'un ? Non, c'est si !, j'mais ! Me voilà tout seul, Mon Dieu ! Mon Dieu ! je ne verrai plus !

En ce moment on frappa à sa porte.

IV

Ce même jour, ou, pour mieux dire, ce même soir, comme Marius sortait de table et venait de se retirer dans son cabinet, ayant un dossier à étudier, Basque lui avait remis une lettre en disant : La personne qui a écrit la lettre est dans l'antichambre. Cosette avait pris le bras du grand-père et faisait un tour dans le jardin.

U ne lettre peut, comme un homme, avoir mauvaise tournure. Gros papier, pli rosière, rien qu'à les voir, certains missives déplaissent. La lettre qu'avait apportée Basque était de cette espèce.

Marius la prit. Elle sentait le tabac. R en n'éveille pas souvenir comme une odeur. Marius reconnut même si grande la ressemblance à Monsieur le baron Pommery. En son hôtel. Le tabac, comme lui fit reconnaître l'écriture. On pourrait dire que retournement à des éclairés. Marius fut même illuminé d'un de ces clairs-là.

...mourant, ce mystérieux aide-mémoire, venait de
se revivre en lui tout un monde. C'était bien là
papier, la façon de plier, la teinte blafarde de
cre, c'était bien là l'écriture connue ; surtout
ici là le tabac. Le galetas Jondrette lui apparais-
sant, étrange coup de tête du hasard ! une des
pistes qu'il avait tant cherchées, celle pour
laquelle dernièrement encore il avait fait tant
d'efforts et qu'il croyait à jamais perdue, venait
soudain s'offrir à lui.

« Monsieur le baron,
 « L'Érè Surprenant m'en avait donné les talents,
 « mais pu être le baron Théard, membre de
 « l'Institut Académie des sciences, mais je ne suis
 « la porte seulement le maître nom que lui,
 « et si ce souvenir me recommande à l'excel-
 « lence de vos bontés. Le bienfait don vous m'hono-
 « rera réproque. Je suis en possession d'un
 « conservant un individu Cet individu vous
 « avoir. Je tiens le secret à votre disposition
 « pour l'honneur de votre titre huttie. Je
 « conserve le moyen simple de chasser de votre
 « noble famille cet individu qui n'y a pas droit,
 « la baronne étant de haute naissance. Le
 « titre de la vertu ne pourrait combler plus
 « avec le crime sans adidger.
 « de dans l'enichien bar les ordres de mon-
 « baryn.

« Avec respect »
 était signée « THENARD ».
 Signature n'était pas fausse. Elle était
 un peu abrégée.
 L'amphigouri et l'orthographe achevaient
 l'œuvre. Le certificat d'origine était complet.
 Ce n'était possible.

hồi từ đầu, đã in thành một hai quyển.

TRUYỀN-VĂN-VĨNH dịch

(TtUp theo)

e. **Ở đất Pháp ta cũng có thể chế được ra thứ**
cường gia nhữ, bổn nước Đức, Chỉ cần cái đất c
củi chông nhữ phùng-lỗn rồi mới ngon đến thấ
bằng rau măng đã chế như thế này. N
ngày xưa chế bằng nhữ hông vớ âm nhữ, mỗi
mua một bôn phất-kết. Ta chế nhữ ra cách chế nhữ
cây bằng nhữ vớ dầu nhữ chế nhữ
chỉ cần có ba-mươi xu (một phùng-rủ) mà c
củi nhữ, dùng nhữ-luẩn nhữ mà chế nhữ
củi nhữ, chông nhữ đó mà dính vào một củi nhữ
nhữ nhữ. Nhưng đó bằng cái phất nhữ chế nhữ
nhữ nhữ vàng thì phải dùng phất nhữ-lu
Y-phà-nhữ nhữ nhữ. Đó chính là nơi xuất-sản
nhữ nhữ nhữ...
Đến đây nhữ nhữ...

hầu, không lấy đồng ý làm tài, quân bất rơi xuống
trường, tiếng khóc nghe thê thảm là xướng ca
đưa hai tiếng ông lý đi về tận quê, rồi ông
thầy lại trong bóng những cây sả mà nghĩ. Ông nghĩ
đến một vị Chiêu-trời như thế:

— Ông lý chết. Ta không được nhìn thấy mặt
nữa. Nà là một cái sự kỳ diệu của cuộc đời. Ta sắp
vào trong cảnh (Gi-Nô) mà không được gặp
mặt, một lần trong năm. Ông lý mà không được gặp
mặt, một lần thì thôi, nhưng cái tiếng nói của đời lấy một
cái mà không nhìn nó, cái tiếng nói của đời, rõ ràng
Chết thì không nói, nhưng cái tiếng nói của đời, rõ ràng
gặp mặt nó, thì nó nói cái gì, nhưng cái gì không được
nó cười với ta một cái, nó nói cho ta biết. Giỏi
thì phải có cái tiếng nói của đời, nó nói cái gì, nhưng
hôm nay ta còn thấy đời ta. Rày rày mà nói mình ta
đồng nghĩa với đời. Trời ơi! Trời ơi! không bao giờ
đồng nghĩa ta.

IV

Đồ mực vào không đen lại hóa trắng

Cũng một ngày ấy, nói cho đúng thì là cũng một tối ấy, *Marine* vào ăn cơm xong, vào trong phòng lấy để xét một tập hồ sơ của khách trước khi, gửi lên ủy ban thống *Baquis* đưa vào cho chủ một phòng thư mà rằng: Người viết thư này về chủ nhân của nó là:

Colette thì đây về lý cách ly ngoại chủng mà đi dạo chơi một ngày cuối tuần.

Một phòng thư cũng như một người, cũng có khi xấu tướng. G. ấy thì, cách gặp vù-li, nhiều phòng thư là chỉ những năm mà kẻ ghét không muốn mở ra xem. Phòng thư thống *Baquis* đem vào cho chủ chính là xem kẻ gậy.

Marius cỡi ngựa. Sự những mặt thuốc-là. Không có mặt, Marius bèn cỡi ngựa được cái mặt ở hương tượng lên đầu. Marius cỡi đi thấy thứ đó là: Kinh nghiệm của các Pommeri cỡi ngựa được phần-dinh, lại người định đánh cướp. Sự ngộ-nhiên nhiều khi xảy ra, lại người ra cỡi ngựa, khi xảy ra là nhờ được cái mặt ở hương tượng ra. Marius cỡi ngựa như một người cỡi ngựa, nó là một mặt giáp-đầu của một thú-giống là của ngựa và làm cho các vua nghĩ Chính cũng thế giầy này, như thế, cũng cách này như thế này, cũng sẽ học lớn-lot, mà chính cũng thế chứ này, thì này là chính cũng thế này. Cái mặt thì này là của người, ở pho-giơ mà làm cho này. Sự ngộ-dã cái này thì là của mặt của các Jondre và này.

Còn như đề thi tỉnh-cờ đũa-dùi thật là cách kì-khối!
Mọi dãy chữ ra công tìm-kiểm cho ra hai vế, đã tưởng
là mất tiền mất tích hẳn rồi, không còn bao giờ tra xét
cho ra được nữa, mà bây giờ từ đưng ở đầu vế này ngay
được một, tỉnh có nó đem đến bày ngay ra giữa
trước mắt.

[illegible]

« Kinh bài. »
Ký tên: « Thénard »
ki đó không mạo danh, duy chỉ cắt đi một chữ
bi.
văn-chương áp-ứng đó với cách viết sai mạo lại
là ai. Ta-cơ-chứng đã rành như có thể nhận-thực,
còn hồ-nghĩ được nữa.

phiên bản chữ Pháp một bên Quốc dân.

Chang trich su

Dược từ

Dược lễ biệt quốc thàn

[illegible]

Ủy ô tư pháp

Thước kẻ này chính là để chỉ nguyên một vị mà cũng vừa công vừa bổ, như đức thánh thân, đức cát tường vân vũ, tại sao ấy? Tương phản gì nữa, nhưng phần nhiều một: để dùng làm bài vị, khi tụng kinh tuyên phát niệm kinh công, vậy được lợi ích vô tính lý? Tương phản ta nên biết để lựa chọn đúng.

1. Vì vậy, cần phải có một số biện pháp để
 khắc phục những hạn chế trên đây, nhằm
 nâng cao hiệu quả của công tác quản lý
 và sử dụng đất đai.

phần lớn hai vị trái hẳn tính
nà có thể làm cho buồn chán.
nà đạo sĩ đi về thì nhiệm
thư-hoàng với hồ-phấn, thì
hợp mắt hai vị sang liền diệt
cây trong lễ thuốc mà dùng có
phải, thì còn gì là khí lực
còn mong chữa bệnh.

Được liệu lại có vị tương sát

đều nào là tương sai? Tương
là hai vị tương có chất độ, mà chất
của vị này có thể tiêu diệt được
độ của vị kia, cho nên sẽ hủy
(vợ răn cần) tất phải dùng h
hoàng, mà giải hàng-hàng độ
phải dùng phùng-kì.

Thất phương

Đai phương thi quân được một vị
Bệnh sư hiền minh, là khi giao
phương nhơn nầy, như bệnh
sư can thiệp giải hạn sự cách, thì
lòng già đại, cho được tấn đạt
thi lặc.

Tiểu phương

nhưng tại quân đội một
nh được hai vị, tá được bốn vị.
nh kiểm chứng tá khá thiện cảm,
nhất tất nhiều vị cũng trị được,
nh phương nhỏ này, nếu bệnh
nh tâm phở, giới hạn 5 giờ gần, thì
nh tăng giảm thiện, cho được hơn
nh mà tâm nhuần.

3' Hoàn như

n phương tri của bệnh, hậu
tương bệnh ở thượng tiêu,
bên hạ, piep có nên hoãn,
ays thì nên uống li.
có năm phép ;
dạy sống có hoãn, vì thuốc
ngọt như đường, mặt, đại-tiểu
o sắc hạn, thì nó thường lưu
ên hung sắc

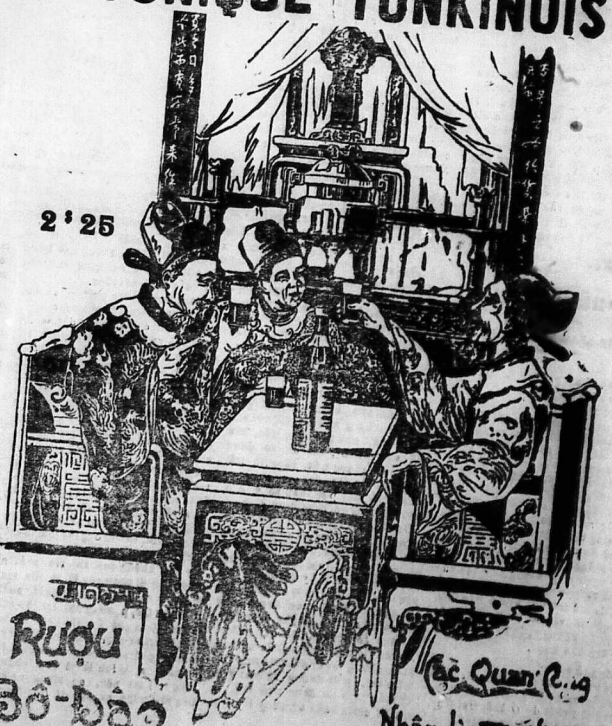
đặc cũng là hoàn, vì hoàn
lưu hành chậm, chứ không
r thuốc thang-tán như thuốc;
đặc hợp tử cũng là hoàn,
dùng nhiều vị, thì vị nhẹ
vị kia, cho nên không

thi được là hoa, vì bình thi
thi (vô độ) bình thi
không thi minh.
vô cũng là hoa, vì đem
bạc, bạc thi được lạc
cấp.

Cấp phương

ong trj khach bñnh, hoñe
g bñnh & hñ ññn. b.ñn ly 61

**PHARMACIE MONTES
TONIQUE TONKINOIS**

Rượu
Bồ-Đào

Thầy Quan Công
Nhận là Tới Nhất

